

РЕШЕНИЕ

№ 4043

гр. София, 17.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 31.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков

Диляна Николова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Бончева, като разгледа дело номер **2387** по описа за **2013** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение от 10.01.2013 г. на Софийски районен съд, НО, 110 състав по н а х дело № 12407/ 2012 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 18-0185738/ 03.05.2011г., издадено от заместник-директор на Териториална дирекция на НАП -С., с което на касатора, на основание чл. 185, ал. 2 ЗДДС, е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл. 41, ал. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на Министерство на финансите за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

Постъпила е касационна жалба от санкционирания търговец, съдържаща оплаквания, че решението е неправилно поради нарушение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 НПК. Според подателя й АУАН и НП не съдържат отразяване на правната норма, която е нарушена с конкретното деяние – несъхраняване на страницата на датата на отпечатване на отчета в касовата книга на отчета за м. септември 2011 г. Заявено е твърдение, че отпечатаният отчет е бил наличен, но не е бил залепен в книгата за финансови отчети. Искането до съда е за отмяна на решението и за постановяване на ново такова, с което НП да бъде отменено.

По съображения, застъпени в практиката на АССГ, се претендира се приложимост на чл. 28 ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. К., която поддържа жалбата на сочените в нея основания.

Ответникът – административно–наказващ орган, се представлява от юрк. М., който оспорва касационната жалба и моли съда да бъде оставено в сила обжалваното решение като правилно и законосъобразно постановено.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за нейната неоснователност.

Касационната жалба е допустима - постъпила е в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и срещу акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество, е неоснователна.

К. контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. В тази връзка, при осъществения контрол, съдът намира, че фактическата обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на св. К. /актосъставител/, св. С. и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

За да потвърди наказателно постановление № 18-0185738/ 03.05.2012 г., издадено от заместник-директор на Териториална дирекция на НАП-С., с което на касатора, на основание чл.185, ал.2 ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл.41, ал. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на Министерство на финансите за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, отговарят на императивните изисквания в ЗАНН за форма и съдържание и са издадени при спазване на предвидения за това ред. Фактът на издаване на НП означава, че наказващият орган е приел направените възражения за неоснователни, а описаното в АУАН нарушение - за установено въз основа на събраните доказателства. В хода на съдебното следствие е установено по несъмнен начин, че в нарушение на чл. 41, ал. 2 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. дружеството - жалбоподател не е съхранявало на страницата за датата на последния ден от периода в книгата за дневните финансови отчети съкратен отчет за месец септември 2011г. на фискалната памет за фискално устройство в стопанисвания от него обект. За неизпълнение на това задължение съгласно чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС, когато същото не е довело до неотразяване на приходи, каквото не се твърди да е налице, е предвидена „имуществена санкция" за юридически лица и еднолични търговци в размер от 500 лв до 2000 лв. В съставения АУАН от 06.01.2012 г. е вписано възражение, че отчетът за м. септември е наличен в счетоводните документи на

фирмата с дата 02.10.2011 г. Предвид изложеното правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. Без значение за съставомерността на деянието е дали съкратеният отчет за месец септември 2011г. е бил съхраняван в счетоводството, щом това не е сторено по предвидения за това ред - в книгата за дневните финансови отчети. Дори да се приеме, че отчетите са разпечатани навреме, то това е в изпълнение на задължението на субекта по чл.41, ал.1 от наредбата. Същият обаче има задължение да съхранява тези отчети по определен, именно съгласно визираната за нарушена разпоредба на чл.41, ал.2 от наредбата. Ето защо липсата на отчетите в книгата за дневните финансови отчети е самостоятелно нарушение.

Изводът за неприложимост на чл. 28 ЗАНН се обосновава от тежестта на нарушението – касае се за деяние, чиято обществена опасност не е явно незначителна. Регламентацията, дадена в Наредба № Н-18/ 2006г. е насочена към обезпечаване на фискалната отчетност. В самия състав на нарушението е предвидено налагане на по-лека санкция в случаите, когато то не води до неотразяване на приходи. Действително, характерът на нарушението /формално, на простото извършване/, не означава, че липсата на несъставомерни вредоносни последици не следва да се отчете като смекчаващо отговорността обстоятелство и да се прецени значимостта му при постигане на целите на административно-наказателното производство. Приложимостта на принципа на пропорционалност при преценката на наложената имуществена санкция за извършеното /чл. 35, ал. 3 НК, чл. 11 ЗАНН/ произтича и от съюзното право - чл. 273 Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на ДДС. Задължението за отчитане на приходи от продажби чрез фискално устройство по чл. 118 ЗДДС, както бе посочено, обезпечава фискалната отчетност, целяща предотвратяване отклонение от данъчно облагане. Налогането на санкция за несъхраняване в книгата за дневните финансови отчети на страницата за датата на последния ден от периода на съкратения отчет от фискалната памет без оглед на факта, че не е довело да неотчитане на приходи; че не обуславя значително затруднение за контролните органи да установят приходите, по разбирането на този състав на АССГ не надхвърля границите на подходящото и необходимо при постигане на легитимно преследваните от законодателството цели. В рамките на въззивното производство не е установено да са съхранявани дневни финансови отчети за спорния месечен период – обстоятелството би аргументирало приложение на чл. 28 ЗАНН.

По тези съображения настоящият съдебен състав намира, че касационната жалба е неоснователна и обжалваното решение следва да се остави в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.1 от АПК, вл. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, IX касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 10.01.2012 г. на Софийски районен съд, НО, 110 състав по н а х дело № 12407/ 2012г.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

